

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องพุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดยใช้ชุดสื่อประสม

THE DEVELOPMENT OF LEARNING ACHIEVEMENT ON THE TOPIC HISTORY OF
BUDDHA FOR PRATHOM SUKSA 3 STUDENTS USING MULTIMEDIA

พระวชิรญาณ เตังวารภรภัทร พิทักษ์ นิลนพคุณ และบุญเรือง ศรีเหรียญ
PharVachiraya Tangvaraphornpat, Phithack Nilopkoon, and Boonrueng Sriharun

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดสื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 2) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดสื่อประสม ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสมที่พัฒนาขึ้น และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลอินทร์บุรี อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสอนด้วยการใช้ชุดสื่อประสม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผนๆ ละ 1 ชั่วโมง 2) สื่อประสมประกอบด้วยภาพ วิดีทัศน์ แบบฝึก จำนวน 8 เรื่อง 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.27–0.80 และค่าความยากระหว่าง 0.27–0.80 4) แบบวัดความพึงพอใจวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนที่สอนโดยใช้ชุดสื่อประสมแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ 5) แบบประเมินคุณภาพของชุดสื่อประสม สถิติพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ยค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมุติฐานความแตกต่าง ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดสื่อประสม ซึ่งใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ

ผลการศึกษามีดังนี้

1. สื่อประสมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.96/84.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดสื่อประสมสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ไม่ได้เรียนด้วยชุดสื่อประสมและมีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์เป็นไปในทางที่เพิ่มขึ้นตามลำดับขั้นของการทดลอง
3. ความพึงพอใจต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนที่สอนโดยใช้ชุดสื่อประสม หลังการเรียนด้วยชุดสื่อประสมอยู่ในระดับดีมาก

ABSTRACT

The purpose of this research is to 1) developed a series of multimedia learning social studies, religion and culture 2) to develop the achievement of the students taught with a series set multimedia equation. Before studying between classes and after learning of students after the learning set multimedia property is developed and 3) to study the satisfaction of Buddhism of the students learning with multimedia media dress shop Samples used in this study. Grade students in kindergarten, 3 Buri in Buri province singburi, who is studying in. Each year the 2 2557 1 classroom, students 30 people. Learning by teaching methods when using a series of Multimedia. The instrument used in this study 1) lesson plans, the number of 8 plan, 1 hours 2) multimedia consists of pictures. The video version of 8 exercises 3) achievement test, type of 30 items 3 options with confidence equal to 0.80 discrimination between 0.27 - 0.80 and difficulty during the 0.27 - 0.80 4). Measurement of satisfaction achievement of students taught using series multimedia test and evaluation. 5 level 5) to evaluate the quality of a series of multimedia. Descriptive statistics is used in the data analysis is the mean percentage, standard deviation, and statistical hypothesis testing differences. The average score of the test. Achievement by using a series of multimedia. Which uses the analysis of variance with repeated measures.

The study found that 1) multimedia developed effective 83.96 / 84.43 according to criteria specified 2) the achievement of students with a set of multimedia higher academic achievement of students learning with a set of multimedia and the development of the achievement is in the increase of hierarchy experiments. 3) preference towards Buddhism of students teaching using multimedia series After studying with a series of multimedia in a very good level.

คำสำคัญ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พุทธประวัติ ชุดสื่อประสม

ความสำคัญของปัญหา

พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไทย เป็นสถาบันหลักของสังคมไทยที่มีส่วนช่วยให้สังคมไทยมีความสันติสุข ช่วยสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนเป็นรากฐานสำคัญของวัฒนธรรมไทย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 27 วรรคแรก ที่กำหนดให้มีการจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ การบรรจุหลักสูตรพระพุทธศาสนาให้เด็กได้เรียนรู้ โดยเนื้อหาจะเรียงกันเป็นระบบจากง่ายไปหายาก มั่นใจจะปลูกฝังให้เด็กมีหลักในการตัดสินใจในทุกเรื่อง ฝึกให้เด็กเรียนรู้

การเป็นผู้ใหญ่ในการช่วยสังคมจัดยาเสพติด และความก้าวร้าวในตัวเอง การจัดการเรียนรู้ พระพุทธศาสนาเปรียบเหมือนทูตความดีที่จะปลูกฝังให้เด็กไทยมีธรรมในตัวเองเพื่อใช้เป็นข้อคิด และแนวทางในการตัดสินใจในทุกเรื่อง เนื่องจากในปัจจุบันเด็กสามารถเปิดรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทำได้สะดวก ง่ายและรวดเร็ว ทั้งจากสื่อโทรทัศน์วิทยุ นิตยสารหนังสือพิมพ์ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งยังมีการลักลอบนำเสนอสื่อลามกบนสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างแพร่หลาย จนทำให้เกิดปัญหาภายในสังคม มีการลวงละเมิดทางเพศ และยังมีการนำเสนอความรุนแรงต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในสังคมต่อไป ดังนั้นจึงต้องฝึกให้เด็กเรียนรู้เรื่องธรรมและคุณธรรมจริยธรรม หลักการดำเนินชีวิต การบำเพ็ญประโยชน์ให้สังคม เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง และผู้อื่น รู้ว่าอะไรผิดอะไรถูกและอะไรควรทำและไม่ควรทำ การเรียนรู้ในเรื่องธรรมะและคุณธรรมจริยธรรมเริ่มได้ง่ายๆ จากการเรียนรู้ในห้องเรียนโดยอาจใช้วิชาพระพุทธศาสนาเป็นตัวหล่อหลอมจิตใจ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ในมาตรา 27 วรรคแรก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 24 กล่าวไว้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ 1. จัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ 6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

การพัฒนาคุณภาพของคนทุกประเทศเน้นที่การให้การศึกษา เพราะการศึกษาคือกระบวนการสร้างคนให้มีคุณภาพ ดังความหมายในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545) ในมาตรา 4 วรรคหนึ่ง การศึกษา หมายความว่า กระบวนการการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของ บุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสาน วัฒนธรรม สังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ 2542 ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาคนเพื่อพัฒนาชาติต่อไป มีการปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นจุดกำเนิดการปฏิรูปการศึกษาที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น การบริหารจัดการของสถานศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา ต้องอาศัยกระบวนการบริหารที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดที่เน้นผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติมาตรา 9 (6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบัน ศาสนาสถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542

อีกปัจจัยหนึ่ง ที่ทำให้เด็กมีผลการเรียนอ่อนลง มาจากความสนใจของตัวเด็กเอง (พิมพิดา โยธาสมุทร, 2553) พบว่า การที่นักเรียนแต่ละคน มีความตั้งใจในการเรียนต่างกัน สาเหตุหนึ่งจาก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแตกต่างกัน นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะ ตั้งใจเรียนและ ประสบผลสำเร็จในการเรียน ตรงกันข้ามกับนักเรียน ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะขาดความสนใจและ ไม่ตั้งใจเรียน เพราะแรงจูงใจที่มีบทบาท และมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ และความสำเร็จ ของนักเรียนมากที่สุดก็คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพราะลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นจะเป็นผู้ พยายาม จะกระทำให้สิ่งหนึ่งให้สำเร็จโดยที่จะพยายาม แข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความ ทะเยอทะยานกล้าเสี่ยง กระตือรือร้น มานะ พยายามเลือกทำในสิ่งที่เหมาะสมกับความสามารถของ ตนเอง มีการวางแผนใน การทำงานและมีลักษณะของการพึ่งตนเอง

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า การใช้สื่อการเรียนการสอนหลายชนิด ในการสอนแต่ละ คาบโดยให้สัมพันธ์กัน เป็นไปอย่างมีระบบในรูปของสื่อประสมจะเป็นผลดีกว่าการใช้สื่ออย่างใดอย่าง หนึ่งเพียงแต่อย่างเดียว

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลอินทร์บุรี ปีการศึกษา 2553 จากการรายงานพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมต่ำกว่า เป้าหมายของโรงเรียน เมื่อศึกษาในรายงานพบว่าสาระพุทธประวัติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า ทุกสาระในกลุ่มสาระนี้ เนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูใช้วิธีสอนแบบบรรยาย ใช้เพียง สื่อที่เป็นเอกสารใบความรู้ประกอบเท่านั้น ไม่มีการใช้สื่อการเรียน การสอนด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่ จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ในปัจจุบัน สื่อการสอนที่สามารถตอบสนองต่อการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้คือสื่อประสม เพราะ เป็นสื่อที่มีความสมบูรณ์ในตัวทั้งด้าน ภาพ วิดีทัศน์ และแบบฝึก ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วย ตนเองตามศักยภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาในฐานะของครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดสื่อประสม กลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคม ศาสนา วัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้การเรียนการสอน บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ส่งผลดีต่อการพัฒนาการเรียนการสอนในสถานศึกษา ทำให้การ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยชุดสื่อประสมก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดสื่อประสม เรื่อง พุทธประวัติ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุด สื่อประสม เรื่อง พุทธประวัติ

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อวิชา พระพุทธศาสนา เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อประสม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ในกลุ่มโรงเรียนอินทร์-น้ำตาล อำเภอนิคมบ่งบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 6 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 986 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่ม 1 เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพัฒนาสื่อประสม ผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มตัวอย่างง่าย เพื่อเลือกโรงเรียนผลการสุ่มได้โรงเรียน

1.โรงเรียนวัดเฉลิมมาศ	จำนวน 3 คน
2.โรงเรียนสามัคคีวิทยา	จำนวน 9 คน
3.โรงเรียนวัดโสมสโรธาราม	จำนวน 15 คน
4.โรงเรียนอุดมศิลป์	จำนวน 15 คน

กลุ่ม 2 เป็นกลุ่มที่ใช้ทดลองเพื่อศึกษาพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยใช้การสุ่มอย่างง่ายเพื่อเลือกโรงเรียนผลการสุ่มได้โรงเรียนอนุบาลอินทร์บุรี ซึ่งมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน 1 ห้องเรียน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งแบ่งเนื้อหาเป็น 8 เรื่อง จำนวน 8 แผน ระยะเวลา 8 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 4 ชนิด ประกอบด้วย

1.แผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 แผนละ 1 ชั่วโมง

2.สื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาพระพุทธศาสนา เรื่องพุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียน วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธประวัติ

การสร้าง และการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1.การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.การสร้างชุดสื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.1.ศึกษาเอกสารจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.2.ศึกษากลุ่มการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และทำความเข้าใจสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในด้านโครงสร้าง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ และ อัตราเวลาเรียน

2.3.กำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเขียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 8 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ประสูติ

เรื่องที่ 2 วัยเด็ก

เรื่องที่ 3 การอภิเษกสมรส

เรื่องที่ 4 ออกผนวช

เรื่องที่ 5 การบำเพ็ญเพียร

เรื่องที่ 6 ตรัสรู้

เรื่องที่ 7 ปฐมเทศนา

เรื่องที่ 8 ปรินิพพาน

2.4.ออกแบบสื่อประสมโดยวางเค้าโครงเรื่องตามเนื้อหาวิชาเพื่อจัดลำดับก่อน และหลัง นำเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาสื่อประสม เพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

2.5.ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของเค้าโครงสื่อประสมตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ

2.6.นำเนื้อหา และโครงเรื่องสื่อประสม ที่ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ มาเขียนผังการสร้าง (Flow chart) และสตอรี่บอร์ด (Story Board) นำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาตามข้อ 2.4 และทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ

2.7.ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างสื่อประสม

2.8.จัดทำสื่อประสม วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธประวัติ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.9.นำสื่อประสมที่พัฒนาเสร็จแล้ว เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำสื่อประสมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินตามแบบประเมินสื่อประสม แล้วนำไปวิเคราะห์ผลการประเมิน

2.10.นำสื่อประสมไปทดลองใช้ เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่อง และเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง พุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1.ศึกษาหลักสูตรเอกสารจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.2.ศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และทำความเข้าใจสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในด้านโครงสร้างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ และอัตราเวลาเรียน

3.4.ศึกษาทฤษฎีหลักการ วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.5.สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.6.นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

3.7.นำแบบทดสอบที่ได้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจพิจารณาในเรื่องความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กระบวนการเรียนรู้ การวัดผล และประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้ 1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.8.นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 42 คน

3.9.นำผลการทดสอบที่ได้มาตรวจให้คะแนนข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3.10.นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบโดยหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด. 2545) และทำการเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 โดยคัดเลือกข้อที่เข้าเกณฑ์ไว้

3.11.นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร (KR – 20) ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (บุญเรียง ขจรศิลป์ 2543) ซึ่งแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .87

3.12.จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว เป็นแบบทดสอบจริง แล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4.แบบประเมินความพึงพอใจต่อวิชาพระพุทธศาสนา

4.1.ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิชาพระพุทธศาสนา

4.2.ศึกษาวิธีสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ และกำหนดรูปแบบของแบบวัดความพึงพอใจในเอกสาร ตารางและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.3.สร้างแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อวิชาพระพุทธศาสนา ชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ชนิด 5 ระดับ มุ่งวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธประวัติ

4.4.นำแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อวิชาพระพุทธศาสนา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบข้อคำถามในแต่ละข้อพิจารณาในเรื่องคุณภาพและความเหมาะสม และทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4.5.นำแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อวิชาพระพุทธศาสนา เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรง โดยให้ประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามกับพฤติกรรมชีวิตด้านความพึงพอใจต่อวิชาพระพุทธศาสนา และความครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนความเหมาะสมในการใช้ภาษา

4.6.นำผลจากการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข และนำมาคำนวณหาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ไปทดลองใช้ ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกันที่ทดลองสอนด้วยชุดสื่อประสม

4.7.นำแบบประเมินความพึงพอใจต่อวิชาพระพุทธศาสนา ที่นักเรียนตอบมาตรวจให้คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

4.8.นำแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อวิชาพระพุทธศาสนาที่คัดเลือกไว้ มาหาค่าความเชื่อมั่น แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

5.การสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินคุณภาพสื่อประสม โดยผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาคุณภาพชุดสื่อประสม เรื่องพุทธประวัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากภาพ วิดีทัศน์และแบบฝึก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม พบว่า สื่อประสมมีค่า IOC = 1.00 สรุปได้ว่าชุดสื่อประสมมีคุณภาพอยู่ในระดับแน่ใจว่าสื่อมีความเหมาะสม

ผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดสื่อประสม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พุทธประวัติ โดยทดลองกับนักเรียนโรงเรียนอนุบาลอินทร์บุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรีเขต 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน สามารถสรุปผลการพัฒนาได้ดังนี้

1.ชุดสื่อประสม เรื่อง พุทธประวัติ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 83.96/84.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด

2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อประสม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อวิชาพระพุทธศาสนา เมื่อได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อประสม อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดสื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นำไปสู่การอภิปรายผลการทดลองได้ดังนี้

การดำเนินการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อประสม เรื่องพุทธประวัติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองการพัฒนาชุดสื่อประสมโดยแบ่งการทดลองออกเป็น 3 ครั้งการทดลองครั้งที่ 1 ทดลองกับนักเรียนจำนวน 3 คน ผู้วิจัยได้นำสื่อประสมไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ให้นักเรียนเรียนเนื้อหาเรื่องที่ 1 ในขณะที่นักเรียนเรียนอยู่นั้น ผู้วิจัยจะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่าสงสัยหรือไม่เข้าใจอย่างไร เมื่อจบเรื่องที่ 1 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังเรียนเรื่องที่ 1 ด้วยควบคู่กัน ทำเช่นเดียวกันนี้จนครบทั้ง 8 เรื่อง หลังจากเรียนจบทั้ง 8 เรื่อง ผู้วิจัยสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของชุดสื่อประสม และรวบรวมบันทึกไว้เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข การทดลองครั้งที่ 2 ทดลองกับนักเรียนจำนวน 9 คน ผู้วิจัยได้นำชุดสื่อประสมไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน ที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ให้นักเรียนเรียนเนื้อหาเรื่องที่ 1 ในขณะที่นักเรียนเรียนอยู่นั้น ผู้วิจัยจะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่าสงสัยหรือไม่เข้าใจอย่างไร เมื่อจบเรื่องที่ 1 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังเรียนเรื่องที่ 1 ด้วยควบคู่กันและให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องที่ 1 ทันที ทำเช่นเดียวกันนี้จนครบทั้ง 8 เรื่อง จากนั้นนำคะแนนแบบฝึกหัดและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนไปวิเคราะห์เพื่อหาแนวโน้มประสิทธิภาพของสื่อประสม การทดลองครั้งที่ 3 ผู้วิจัยได้นำสื่อประสมไปดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ให้นักเรียนเรียนเนื้อหาเรื่องที่ 1 ในขณะที่นักเรียนเรียนอยู่นั้น ผู้วิจัยจะสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนว่าสงสัยหรือไม่เข้าใจอย่างไร

เมื่อจบเรื่องที่ 1 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องที่ 1 ทันที ทำเช่นเดียวกันนี้จนครบทั้ง 8 เรื่อง เมื่อนักเรียนเรียนครบทั้ง 8 เรื่องแล้ว จึงทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จากนั้นนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนและหลังเรียนไปวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.96/84.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

ชุดสื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย รูปภาพ วิดีทัศน์ แบบฝึก สื่อแต่ละชนิดมีจุดเด่นที่ช่วยเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจ และช่วยเพิ่มความเข้าใจ ซึ่งเป็นไปตามหลักการและเทคนิคการสร้างของเอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2545) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สื่อประสม คือ การรวบรวมการทำงานของสื่อที่มีคุณลักษณะหลายอย่างเข้าด้วยกันหรือ คือสื่อหลายชนิดที่นำมาใช้ร่วมกันอย่างมีระบบสัมพันธ์กันเพื่อช่วยในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระโดยสื่อแต่ละชนิดที่นำมาใช้ต้องมีความสัมพันธ์สนับสนุนซึ่งกันและกันงานวิจัยของธีรพล จันทร์เทพ (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดสื่อประสม เรื่อง การเขียนภาพพระบายสี วิชา ศิลปศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง พระสงฆ์วิชาวพระพุทธรูปศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียน พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.56/81.46 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของโปรแกรมบทเรียนมีค่าเท่ากับ 0.6851 หมายความว่า หลังจากทีนักเรียนได้เรียนด้วย

โปรแกรมบทเรียนนี้แล้วนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากความรู้เดิมร้อยละ 68 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนจากโปรแกรมบทเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ ดีสูงเนิน (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาประสิทธิภาพ และผลการใช้สื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา และวัฒนธรรม เรื่องพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหนองโนไผ่หวาน อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาสื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องพระพุทธศาสนาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของเด็กที่เรียนด้วยสื่อประสม 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อประสม และ 5) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อประสมกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองโนไผ่หวาน จังหวัดอุดรธานี จำนวน 54 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของสื่อประสมที่สร้างขึ้นเทียบกับเกณฑ์ 80/80 เท่ากับ 90.83/82.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (2) นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อประสมมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) นักเรียนที่เรียนด้วยสื่อประสม มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามแผนการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำชุดสื่อประสม ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับนักเรียน โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้พบพานักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดสื่อประสมในระดับมากที่สุด และมีความเข้ากันกับงานวิจัยของริทชี (Ritchie, 1994) ได้ศึกษาการใช้สื่อประสมเพื่อการนำเสนอข้อความที่เป็นการอธิบาย 3 แบบ ที่ประกอบด้วยเสียงดนตรีที่เข้ากันและไม่เข้ากันของข้อความและแบบไม่ใส่เสียงดนตรีผลการวิจัยพบว่า เสียงดนตรีไม่ได้มีทั้งประโยชน์และผลเสียต่อการจดจำข้อเท็จจริงของเนื้อหาและแนวคิดจากการนำเสนอข้อความนั้น ส่วนทางด้านเจตคติของนักเรียน พบว่าเจตคติของกลุ่มตัวอย่างต่อหัวข้อการสอนและคุณภาพของข้อความ มีนัยสำคัญทางบวกเมื่อข้อความถูกประกอบด้วยเสียงดนตรีที่เข้ากัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรียกโดยรวมว่าผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร ตามหลักการต้องวัดและประเมินครอบคลุมทั้งด้านความรู้ความคิดหรือพุทธิพิสัย ด้านอารมณ์และความรู้สึกหรือจิตพิสัย และด้านทักษะปฏิบัติหรือทักษะพิสัย การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไปจะวัดความรู้ความสามารถตามสาระที่เรียน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นด้านพุทธิพิสัยหรือด้านความรู้ เครื่องมือที่ใช้วัดส่วนใหญ่เป็นแบบทดสอบ เรียกว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนเมื่อได้รับการเรียนการสอนแล้ว มีความรู้อยู่ในระดับใด เพื่อที่จะหาทางปรับปรุง แก้ไข พัฒนา และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ แต่การจะสร้างแบบทดสอบให้มีคุณภาพ ครูจะต้องรู้เกี่ยวกับลักษณะของแบบทดสอบ การวางแผนการสร้าง หลักการสร้าง การเลือกชนิดของแบบทดสอบให้เหมาะสมกับเนื้อหา และการนำผลจากการสอบไปใช้ปรับปรุง และสรุปผลการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของณัฐพร รัตนคา (2549) ทำการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนผ่านห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรูพบว่า 1. ห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรคองค์ความรู้เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู มีประสิทธิภาพ โดยมีค่าเท่ากับ 80.65/82.50 2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อ

ห้องเรียนเสมือนที่พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้มีความพึงพอใจในทุกด้านอยู่ระดับพอใจมาก

ความพึงพอใจ สรุปได้ว่า คือ ความรู้สึกต่าง ๆ ของบุคคล ที่เป็นไปตามความคาดหวัง เช่น ความรู้สึกชอบ ความรู้สึกไม่ชอบ และถ้าได้รับการตอบสนองความต้องการตามความคาดหวังความพึงพอใจก็จะหายไป

การวัดระดับความพึงพอใจ

1.การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ท ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2.การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุย โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3.การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร รัตนมณี และ กันยา เจริญศักดิ์ (2551) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่องานบริการการศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน คือ บุคลากร การให้บริการ ความสะดวกรวดเร็ว สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาในภาพรวมบุคลากร การให้บริการ ความสะดวกรวดเร็ว พบว่านักศึกษาที่เรียนหลักสูตรระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการงานบริการการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกนักศึกษา มีความพึงพอใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่านักศึกษาปริญญาตรีต่อเนื่อง 2-3 ปี มีความพึงพอใจด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่านักศึกษาปริญญาตรี 4 ปี งานวิจัยของศิรินารถ สายอ่อง (2552) ศึกษาการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต่อการให้บริการการศึกษาของโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความพึงพอใจต่อการให้บริการการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการให้บริการการศึกษาในด้านบุคลากร โครงการบัณฑิตศึกษา รองลงมา คุณภาพการบริการ ส่วนด้านสุดท้ายมีความพึงพอใจต่อด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และมีความเป็นไปในทางเดียวกันกับงานวิจัยของอัลเลน (Allen, 1998) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้การบรรยายโดยการนำเสนอด้วยสื่อประสมและการบรรยายแบบดั้งเดิมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเจตคติต่อการเรียนวิชาจุลชีววิทยา และความคงทนในการจำของนักศึกษามหาวิทยาลัยเท็กซัสผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเรียน

โดยการบรรยายประกอบสื่อประสมมีเจตคติในเชิงบวกต่อการนำเสนอด้วยสื่อประสม และนักศึกษาที่เรียนโดยการบรรยายประกอบสื่อประสมมีเจตคติในเชิงบวกต่อการเรียนวิชาจุลชีววิทยา แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนโดยการบรรยายแบบ ดั้งเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะซึ่งเป็นผลที่ได้จากการดำเนินการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

- 1.ควรศึกษาเนื้อหาในชุดสื่อประสม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้เข้าใจบทเรียน เพื่อที่จะสามารถแนะนำนักเรียนได้เมื่อเกิดปัญหาในการใช้ชุดสื่อประสม
- 2.ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถนำบทเรียนกลับไปศึกษาที่บ้านได้ เพื่อตอบสนองความสามารถในการเรียนรู้รายบุคคล
- 3.ควรจัดเตรียมชุดสื่อประสมให้พร้อมสำหรับการทดลองและวางแผนในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เช่น ชุดสื่อประสมเกิดข้อผิดพลาดระหว่างการใช้งาน ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1.ควรมีการศึกษาพัฒนาชุดสื่อประสมในเนื้อหาที่มีความต่อเนื่องกันทั้งในระหว่างชั้นปีที่เรียนหรือในระดับเดียวกัน
- 2.ควรศึกษาสร้างชุดสื่อประสมสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชานั้น ๆ
- 3.ควรมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการเลือกสื่อประสม และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

บรรณานุกรม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ณัฐพร รัตนคา. (2550). “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนผ่านห้องเรียนเสมือนที่

พัฒนาตามแนวทฤษฎีการสร้างสรรค์ความรู้ เรื่ององค์การเอื้อการเรียนรู้”, วิทยานิพนธ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา .

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ธีรพล จันท์เทพ. (2545). การสร้างชุดสื่อประสม เรื่องการวาดภาพพระบายสี วิชาศิลปศึกษา

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัย

ขอนแก่น.

บังอร รัตนมณี และ กันยา เจริญศักดิ์. (2553). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่องานบริการ

การศึกษาวិทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

กรุงเทพมหานคร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). วิธีทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุริยาสาส์.

- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พี.เอ็น.การพิมพ์.
- พิมพ์ดา โยธาสมุทร. (2553). **ปัญหาการศึกษาของเด็กไทย**. สำนักข่าวแห่งชาติกรมประชาสัมพันธ์. สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2556 , จาก
http://thainews.prd.go.th/view.php?m_newsid=25530927024&tb=N255309.
- ศรินารถ สายอ่อง. (2552). **ศึกษาการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ต่อการให้บริการการศึกษาของโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร**.
- สมพงษ์ ดีสูงเนิน. (2546). **สื่อการสอนการใช้เทคโนโลยีการศึกษา**. มหาสารคาม.
- เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์. (2545). **เทคโนโลยีการศึกษา หลักการและแนวคิดสู่ปฏิบัติ**. สงขลา:มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Allen, D'Maris Anne Lumpkin. (1998). "The Effects of Computer-based Multimedia LecturePresentations on Community College Microbiology Students' Achievement, Attitudesand Retention," Dissertation Abstract International. 59 (02) : 448-A ; August.
- Ritchie, Scott David. (1994). "Music Mood and Learning : An Investigation of the Effects Of Musical Accompaniment with Computer Present Text," Dissertation Abstract International. 55(06) : 1535-A ; December.